

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 709

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
216.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative.....	2–21
978.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative	21
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 106 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	22–26
	Decizia nr. 216 din 7 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.....	27–28
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
13.	— Ordonanță privind reglementarea unor măsuri de implementare a sistemului de garanție-returnare pentru ambalaje nereutilizabile	29
897.	— Hotărâre privind completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021–2022	30
900.	— Hotărâre privind actualizarea plafonului maxim pentru cheltuielile de cazare aferente imobilelor cu destinația de locuință de serviciu și imobilelor cu destinația de locuință, propuse în vederea vânzării, din fondul locativ administrat de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, precum și pentru actualizarea plafonului maxim al cheltuielilor de cazare pentru închirierea locuințelor în condițiile pieței imobiliare	31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenței la care pot recurge debitorii aflați în dificultate și, respectiv, a unor proceduri colective de insolvență pentru acoperirea pasivului debitorului, în cadrul cărora debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de șansa de redresare a activității sale.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesii liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.

(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin. (3) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea definitivă de obligații.

(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin. (4) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea din urmă sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea de obligații.

(4) Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prevederile titlului I nu sunt aplicabile:

a) instituțiilor de credit, firmelor de investiții, precum și altor instituții financiare și entități supuse prevederilor Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și

pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și fondurilor de investiții alternative, definite la art. 3 pct. 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;

b) asigurătorilor și reasigurătorilor, astfel cum sunt definiți de art. 1 alin. (2) pct. 3 și 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, supuși prevederilor legii menționate anterior, precum și Legii nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, cu modificările ulterioare;

c) contrapărților centrale, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții;

d) depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012.

(6) În materia procedurilor de prevenire a insolvenței, prezenta lege nu afectează drepturile și obligațiile debitorului cu privire la activul personal acumulat de către acesta la un fond de pensii administrat privat și/sau la fonduri de pensii facultative și/sau la fonduri de pensii ocupaționale ori cu privire la pensiile private de care debitorul beneficiază, în temeiul și în condițiile legislației privind pensiile private.”

3. La titlul preliminar, denumirea capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:**„CAPITOLUL II****Principii și definiții”****4. La articolul 4, punctele 2, 3, 5, 8—10, 12 și 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, pentru menținerea activității economice și protejarea locurilor de muncă, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluții de redresare;

3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenței și insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligații;

5. asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedurile prevăzute de prezenta lege;

8. asigurarea accesului la surse de finanțare în procedurile de prevenire a insolvenței, în perioada de observație și de reorganizare, cu acordarea unui tratament adecvat, prioritar la plată, pentru protejarea acestor creanțe;

9. fundamentarea votului pentru aprobarea acordului/planului de restructurare sau de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, a recunoașterii priorităților comparative și a acceptării unei decizii a majorității, urmând să se ofere celorlalți creditorii plăți egale sau mai mari decât ar primi în cazul următoarei alternative optime sau în faliment, după caz;

10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenței, a negocierii/renegocierii amiabile a creanțelor și a încheierii unui acord de restructurare sau, după caz, a unui concordat preventiv, asigurând continuitatea întreprinderii;

12. în cazul grupului de societăți, coordonarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență, în scopul abordării integrate a acestora;

13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență de către practicieni în insolvență și desfășurarea acestora sub controlul instanței de judecată, în limitele prevăzute de prezenta lege.”

5. La articolul 4, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

„51. protejarea informațiilor de natură concurențială privind afacerea debitorului, fără a împiedica accesul creditorilor la informațiile necesare și relevante care să le permită acestora să adopte o decizie în procedurile de prevenire a insolvenței și de reorganizare judiciară;”

6. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 41, cu următorul cuprins:

„41. *ansamblu independent* reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unor bunuri sau servicii și permite desfășurarea activității întreprinderii;”

7. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 51, cu următorul cuprins:

„51. *avertizarea timpurie* reprezintă alertarea asupra existenței unor circumstanțe care ar putea da naștere stării de dificultate sau de insolvență a debitorului și care îi pot semnală acestuia necesitatea de a acționa fără întârziere și/sau furnizarea, cu titlu gratuit, a unor informații cu privire la soluții de redresare;”

8. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 8 se introduc două noi puncte, punctele 81 și 82, cu următorul cuprins:

„81. *contracte în derulare* reprezintă acele contracte care nu au fost executate în totalitate sau substanțial de toate părțile la data confirmării acordului de restructurare sau, după caz, la data deschiderii procedurii concordatului preventiv sau insolvenței;

82. *contracte în derulare esențiale* reprezintă contractele din categoria prevăzută la pct. 81 necesare pentru continuarea activității curente, inclusiv cele care au ca obiect furnizarea unor bunuri sau servicii, a cărei suspendare ar duce la întreruperea acesteia, acestea incluzând fără a se limita la contracte de leasing, licență, franciză, furnizare pe termen lung, cum ar fi energie electrică, apă, telecomunicații, gaze;”

9. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 16 se introduc două noi puncte, punctele 161 și 162, cu următorul cuprins:

„161. *creanțele în litigiu* reprezintă creanțele a căror existență sau întindere este contestată și în privința cărora nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă până la data întocmirii acordului de restructurare sau, după caz, a deschiderii procedurii de concordat;

162. *creanțe neafectate* reprezintă creanțele care nu sunt modificate în mod direct de un acord de restructurare sau de un concordat preventiv; orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată;”

10. La articolul 5 alineatul (1), punctul 17 se abrogă.

11. La articolul 5 alineatul (1), punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„23. *creditori indispensabili* sunt furnizorii care nu pot fi înlocuiți în condiții economice sau financiare rezonabile, raportat la continuarea activității debitorului;”

12. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 26 se introduc două noi puncte, punctele 261 și 262, cu următorul cuprins:

„261. *descărcare definitivă de obligații* reprezintă stingerea, în condițiile prezentei legi, a diferențelor dintre datoriile existente la data deschiderii procedurii și a datoriilor reduce printr-un acord de restructurare, plan de concordat sau de reorganizare, după caz, ca urmare a închiderii procedurii pentru motivul îndeplinirii cu succes a acordului/planului propus în condițiile legii. În cazul falimentului, aceasta operează în baza hotărârii definitive de închidere a procedurii;

262. *dificultatea* reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente;”

13. La articolul 5 alineatul (1), punctul 27 se abrogă.

14. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 28 se introduc două noi puncte, punctele 281 și 282, cu următorul cuprins:

„281. *finanțare intermediară* înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, pentru perioada suspendării executărilor silite individuale, în procedura concordatului preventiv și pe durata perioadei de observație, în procedura insolvenței. Aceasta trebuie să fie rezonabilă și imediat necesară pentru ca activitatea debitorului să se poată derula în continuare sau pentru ca valoarea afacerii debitorului să fie păstrată ori sporită;

282. *finanțare nouă* înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, în vederea punerii în aplicare a unui acord/plan de restructurare/plan de reorganizare și inclusă în acesta;”

15. La articolul 5 alineatul (1), punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„29. *insolvența* este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;”

16. La articolul 5 alineatul (1), punctul 36 se abrogă.

17. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 42 se introduce un nou punct, punctul 421, cu următorul cuprins:

„421. *perioada suspectă* reprezintă oricare dintre intervalele prevăzute de prezenta lege, anterioare deschiderii unei procedurii de insolvență, în care sunt încheiate acte sau operațiuni frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, supuse verificării potrivit prevederilor prezentei legi;”

18. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 43 se introduce un nou punct, punctul 431, cu următorul cuprins:

„431. *procedura acordului de restructurare* reprezintă procedura de prevenire a insolvenței prin care debitorul supune confirmării judecătorului-sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanțe sunt afectate și aprobat în condițiile prezentei legi, în baza căruia își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;”

19. La articolul 5 alineatul (1), după punctul 44 se introduce un nou punct, punctul 44¹, cu următorul cuprins:

„44¹. *procedura concordatului preventiv* reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenței, a cărei deschidere suspendă executările silite în condițiile prezentei legi, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanțe sunt afectate și omologat de judecătorul-sindic;”.

20. La articolul 5 alineatul (1), punctele 53 și 59 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„53. *programul de plată a creanțelor* este graficul de achitare a creanțelor, menționat în acordul de restructurare, în planul de restructurare sau în planul de reorganizare, care include:

a) *quantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor*; dar nu mai mult decât sumele datorate conform listei creanțelor afectate sau tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile;

b) *termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume*;

59. *sediul profesional* este locul în care funcționează, într-un mod verificabil de către terți, conducerea activității economice ori a exercitării profesiei liberale a persoanei fizice;”.

21. La articolul 5 alineatul (1), punctul 65 se abrogă.

22. La articolul 5 alineatul (1), punctul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„71. *testul creditorului privat* reprezintă analiza comparativă a gradului de îndeplinire a creanței bugetare prin raportare la un creditor mediu diligent, în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare, comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat și se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăți propus. Nu constituie ajutor de stat situația în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuțiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment. Testul creditorului privat poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuiala acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare;”.

23. După articolul 5 se introduce un nou capitol, capitolul III, cuprinzând articolele 51—56, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Avertizarea timpurie

Art. 51. — Profesiștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) și (5), sunt alertați de către organul fiscal cu privire la neexecutarea unor obligații și le sunt puse la dispoziție gratuit informații cu privire la soluțiile de redresare prevăzute de lege prin intermediul unei pagini de internet.

Art. 52. — (1) Profesiștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) și (5), sunt alertați prin intermediul unei notificări de alertă transmise în mod automat prin sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță dezvoltat de Ministerul Finanțelor/Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) în legătură cu neexecutarea obligațiilor către bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat sau către bugetul asigurărilor de șomaj.

(2) Procedura de comunicare a notificărilor de alertă, incluzând *quantumul obligațiilor restante ce atrage emiterea mesajului de alertă*, pe categorii de debitori stabilite potrivit

legislației fiscale, data emiterii primului mesaj de alertă și, dacă este cazul, *frecvența mesajului de alertă și formatul acestuia*, se aprobă în condițiile prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 53. — (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:

a) *informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acesteia de a semnaliza debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere*;

b) *indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile*;

c) *informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații*;

d) *lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora*;

e) *informații privind programe și alte facilități de sprijin*.

(2) În privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, pot fi accesate și serviciile de îndrumare și asistență oferite contribuabililor, în condițiile legii, de A.N.A.F. Totodată, persoanele fizice sau juridice alertate pot notifica organul fiscal cu privire la intenția de mediere, anexând la notificare documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară, art. 230¹ alin. (2)—(4) și (8) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător, sau pot accesa facilitățile fiscale în vigoare.

Art. 54. — (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziție o linie telefonică de îndrumare și asistență în domeniul avertizării timpurii, pentru o evaluare generală a afacerii în vederea accesării unor soluții de redresare.

(2) Procedura de acordare a îndrumării și asistenței se stabilește prin ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului.

Art. 55. — Ministerul Antreprenoriatului și Turismului poate înființa o rețea de consultanți, care pot fi și din domeniul privat, și/sau iniția, cu implicarea asociațiilor reprezentative ale mediului de afaceri, formarea unei rețele de mentori în domeniul avertizării timpurii.

Art. 56. — Instrumente de avertizare timpurie pot fi dezvoltate și de entități private.”

24. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Procedurile de prevenire a insolvenței, prevăzute de prezentul titlu, se aplică debitorilor aflați în dificultate, dar care nu se află în insolvență.

(2) Debitorul face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) *natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurărilor care determină afectarea temporară a activității și efectele previzionate*;

b) *factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului*;

c) *indicatorii financiari aplicabili respectivului debitor, care pot justifica existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență într-o perioadă de maximum 24 de luni de la apariția împrejurării respective*;

d) *motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare*.

(3) Raportul va fi anexat acordului de restructurare, iar în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.”

25. După articolul 6 se introduc patru noi articole, articolele 6¹—6⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — În cazul în care o procedură de prevenire a insolvenței a avut ca efect o descărcare definitivă de obligații, debitorul nu poate accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței într-un termen de 12 luni de la data închiderii acelei proceduri.

Art. 6². — Nu poate accesa o procedură de prevenire a insolvenței debitorul care, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii de confirmare a acordului de restructurare sau cererii de deschidere a procedurii concordatului, a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6³. — Faptul că debitorul se află într-o procedură prevăzută de prezentul titlu nu aduce atingere unor drepturi sau obligații ale acestuia prevăzute de alte acte normative. Orice decăderi, limitări sau interdicții instituite prin norme legale pentru ajungerea debitorului în stare de dificultate în sensul prezentei legi nu sunt aplicabile, iar prevederile contractuale în acest sens sunt considerate nescrise. Propunerea unui acord de restructurare, depunerea unei cereri de confirmare sau confirmarea unui acord de restructurare ori introducerea unei cereri de deschidere a unei proceduri de concordat, deschiderea unei astfel de proceduri sau confirmarea unui plan de restructurare nu determină de drept modificarea clasificării expunerilor debitorului și a calculului de provizion, cadrele de reglementare prudentială rămânând aplicabile.

Art. 6⁴. — (1) Prevederile generale referitoare la organizarea și funcționarea debitorilor supuși prezentului titlu rămân aplicabile.

(2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul își păstrează dreptul de administrare în condițiile dreptului comun.

(3) Drepturile individuale și colective ale salariaților, inclusiv drepturile de informare și consultare, prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă, nu sunt afectate de procedurile prevăzute de prezentul titlu.”

26. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanțele judecătorești prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar. Administratorul restructurării și administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanței lor, precum și în mod colectiv, prin ședințe colective ori de câte ori aceștia consideră necesar să se întrunească. Creditorii salariați își pot exercita drepturile prevăzute în prezentul titlu și prin intermediul unui reprezentant ales dintre aceștia.”

27. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Tribunalul în a cărui circumscripție se află sediul social sau profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile la care se referă prezentul titlu. Dispozițiile art. 41 alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererile referitoare la procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic, în aplicarea prezentului titlu, sunt executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. Partea care formulează apelul trebuie să facă dovada trimiterii acestuia tuturor părților cu interese contrare, în termenul de apel. Dovada trimiterii apelului se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța de apel va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele cu interese contrare, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina apelantului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor de comunicare prevăzute de prezentul alineat atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.”

28. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive. Dispozițiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura compatibilității lor cu prevederile referitoare la procedurile de prevenire a insolvenței.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:

a) faptul că o creanță din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un quantum diferit față de întinderea sa ori a fost înscrisă într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice;

b) încălcarea tratamentului corect și echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;

c) calificarea unor creanțe ca fiind neafectate instanța de apel poate dispune, după caz:

1. respingerea apelului;

2. admiterea apelului și infirmarea acordului/planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unor creanțe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului;

3. admiterea apelului și efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce privește tratamentul creanței apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate, și, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanța de apel.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), dacă creanța ar fi fost determinantă pentru rezultatul votului, instanța poate suspenda executarea acordului/planului de restructurare confirmat, până la soluționarea apelului, în cazul în care continuarea executării acordului/planului ar putea prejudicia interesele apelantului.

(4) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul titlu se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în acea procedură.

(5) Cererilor formulate potrivit prezentului titlu nu li se aplică normele generale de procedură civilă privind regularizarea cererii. De asemenea, prin derogare de la prevederile art. 201 alin. (1) din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la comunicarea apelului, iar răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu.”

29. După articolul 9 se introduc nouă noi articole, articolele 91—99, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, finanțările noi prevăzute în acordul de restructurare sau în planul de restructurare, precum și cele intermediare nu pot fi desființate cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117—122, că acestea au caracter fraudulos.

(2) Persoanelor care acordă finanțări noi sau intermediare nu li se poate atrage răspunderea civilă, administrativă sau penală exclusiv pentru motivul că o astfel de finanțare afectează gradul de îndestulare a creditorilor în insolvență sau a fost acordată unui debitor aflat în dificultate.

(3) Pentru finanțările noi și/sau intermediare acordate în condițiile prezentului titlu se instituie un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale debitorului, libere de sarcini la momentul instituirii. Privilegiul asupra acestor bunuri ale debitorului se va înscrie în registrele de publicitate aferente și are rang prioritar oricărui altor privilegii sau ipoteci ulterioare.

Art. 92. — (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, actele și operațiunile rezonabile și imediat necesare pentru continuarea derulării activității debitorului până la data omologării concordatului preventiv nu pot fi desființate, cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117—122, că acestea au un caracter fraudulos.

(2) Actele și operațiunile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin:

a) plata unor costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui acord/plan de restructurare;

b) plata unor costuri pentru consultanța profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea;

c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecție prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern;

d) orice plăți și viramente efectuate în cursul normal al activității, în afara celor prevăzute la lit. a)—c).

(3) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, nu pot fi desființate actele și operațiunile efectuate în conformitate cu acordul de restructurare confirmat sau cu concordatul preventiv omologat, precum și cele rezonabile și imediat necesare pentru punerea în aplicare a acestora încheiate în perioada de restructurare în cursul normal al activității debitorului.

Art. 93. — Perioada de implementare prevăzută în acordul de restructurare confirmat sau perioada ulterioară deschiderii procedurii concordatului preventiv se adaugă perioadei suspecte.

Art. 94. — Contractele în derulare se execută potrivit dispozițiilor contractuale.

Art. 95. — Se consideră nescrise clauzele contractuale care prevăd rezilierea sau posibilitatea creditorului de a suspenda sau refuza executarea pentru că se află în stare de dificultate, în sensul prezentei legi, într-o procedură de prevenire a insolvenței. Prevederile primei teze nu se aplică contractelor financiare calificate și operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, cu excepția contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, în afară de cazul în care aceste din urmă contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.

Art. 96. — (1) Creanțele bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată potrivit prevederilor legislației fiscale, inclusiv cele care reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

(2) Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

Art. 97. — (1) În cazul deschiderii procedurii de insolvență, onorariile restante ale practicianului în insolvență ales într-o procedură de prevenire a insolvenței se înscriu în tabelul creditorilor, similar finanțărilor noi și intermediare acordate potrivit prezentului titlu.

(2) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate sancționa practicianul în insolvență cu o amendă judiciară cuprinsă între 1.000 de lei și 5.000 de lei pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor prevăzute de prezentul titlu.

(3) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate înlocui practicianul în insolvență, la cererea oricărei părți interesate, în caz de conflict de interese sau pentru motive de incompatibilitate.

Art. 98. — (1) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor și operațiunilor, drepturilor și obligațiilor reglementate de dispozițiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, și de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004.

(2) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere cerințelor de desfășurare a activității și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și cerințelor de acces la activitate și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 210/2019 privind activitatea de emitere de monedă electronică și potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2019.

(3) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere contractelor financiare calificate și operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, altele decât cele prevăzute la alin. (2). Creanța față de un debitor, care rezultă din aplicarea unor operațiuni de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, poate fi însă creanță afectată și poate fi indusă într-un acord de restructurare sau într-un plan de restructurare.

Art. 99. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 117 alin. (1) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de convocare a adunării generale a acționarilor/asociațiilor pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea sau reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preferință al acționarilor, dobândirea de acțiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute în acordul de restructurare/planul de restructurare este de 20 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a/în Buletinul electronic al registrului comerțului. Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare comandată ori prin scrisoare transmisă pe cale electronică, expediată cu cel puțin 20 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului/asociațului, înscrisă în registrul acționarilor/asociațiilor.

(2) Prin derogare de la art. 117¹ din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după

confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de introducere a unor puncte noi pe ordinea de zi și cel de publicare a ordinii de zi completate cu punctele propuse de acționari se reduc cu 5 zile.”

30. **Articolele 10—15 se abrogă.**

31. **La titlul I, denumirea capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL II

Procedura acordului de restructurare”

32. **După articolul 15 se introduc treisprezece noi articole, articolele 15¹—15¹³, cu următorul cuprins:**

„Art. 15¹. — (1) Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistența administratorului restructurării.

(2) Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvență activi care dispun de asigurare profesională valabilă. Onorariul acestuia este cel stabilit de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.

(3) Principalele atribuții ale administratorului restructurării sunt următoarele:

- a) verifică și atestă că debitorul se află în stare de dificultate;
- b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea acordului de restructurare;
- c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază acordul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditorii ori între creditorii;
- d) se asigură că acordul de restructurare respectă condițiile de legalitate;
- e) monitorizează implementarea acordului de restructurare;
- f) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea acordului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute în acesta sau care sunt necesare în vederea realizării sale, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;
- g) îndeplinește orice alte atribuții, prevăzute de prezentul capitol sau instituite prin acordul de restructurare.

Art. 152. — (1) Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente:

- a) datele de identificare ale debitorului și ale administratorului restructurării;
- b) componența patrimoniului debitorului, defalcat pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele și valoarea acestora la data întocmirii acordului;
- c) analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și nivelul dificultăților debitorului la momentul întocmirii acordului, conform raportului întocmit potrivit art. 6 alin. (2);
- d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:
 - creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora;
 - creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare;
- e) creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;
- f) expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența

debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării;

g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:

- restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;
- schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;
- valorificarea unor active ale debitorului;
- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;
- fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;
- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului — proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității;

i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;

j) finanțările noi și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a acordului;

k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, a activelor existente în patrimoniul debitorului și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin acord, se propun reduceri ale creanței bugetare;

m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata acordului.

(2) Pentru întocmirea acordului se vor folosi cele mai recente date și informații, dar nu mai vechi de 6 luni înainte de data comunicării acordului către creditorii deținători ai unor creanțe afectate.

(3) Lista creanțelor va avea ca referință data întocmirii acordului, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii și va menționa cel puțin următoarele informații:

- a) identificarea creditorului și adresa de contact;
- b) valoarea creanțelor;
- c) categoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării acordului;
- d) drepturi de preferință.

(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silită, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(5) Dispozițiile art. 133 alin. (5) lit. K și art. 135¹ se aplică corespunzător.

Art. 15³. — (1) Acordul de restructurare propus este comunicat creditorilor ale căror creanțe sunt afectate, de către administratorul restructurării, prin orice mijloace de comunicare care permit confirmarea primirii. Odată cu transmiterea acordului de restructurare propus, administratorul restructurării va indica

și procedura de vot, precum și adresa de corespondență, inclusiv de e-mail, la care poate fi comunicat votul. Termenul pentru transmiterea votului nu va putea fi mai mic de 20 de zile de la data comunicării acordului.

(2) După comunicarea acordului de restructurare, administratorul restructurării asistă debitorul sau, la cererea acestuia, poartă negocieri cu creditorii atât individual, cât și prin convocarea acestora în cadrul unei ședințe colective, la aprecierea administratorului restructurării sau la solicitarea creditorilor. Dacă, în urma negocierilor purtate, acordul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul restructurării va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă e cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

Art. 154. — (1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia.

(2) Orice vot primit în termen de 10 zile după expirarea termenului stabilit de administratorul restructurării va fi anexat la cererea de confirmare și avut în vedere de judecătorul-sindic la confirmarea acordului. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;
- c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d) creanțele bugetare;
- e) celelalte creanțe.

(4) În vederea votării acordului de restructurare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili.

(5) Un acord va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor.

(6) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, în echivalent în lei, în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(7) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (6), acordul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.

Art. 155. — Ulterior îndeplinirii procedurii de vot și într-un termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de constatare a votului, debitorul depune la instanța competentă o cerere de confirmare a acordului de restructurare, însoțită de următoarele documente:

- a) raportul administratorului restructurării care analizează starea de dificultate;
- b) declarația debitorului că nu se află într-una dintre situațiile prevăzute la art. 61 și 62;
- c) documentele care îi atestă administratorului restructurării calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;
- d) acordul de restructurare, în forma finală votată de creditorii potrivit prezentei legi;
- e) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea acordului de restructurare;
- f) dovada de primire de către creditorii afectați a acordului de restructurare propus și a procedurii de votare sau, în cazul în care lipsește dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia/domiciliul acestora;

g) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.

Art. 156. — (1) Cererea de confirmare a acordului de restructurare se judecă în procedură necontencioasă, fără citarea părților, în cameră de consiliu, iar judecătorul-sindic va pronunța o soluție în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul restructurării.

(2) În termen de maximum 48 de ore de la înregistrarea cererii de confirmare, judecătorul-sindic poate solicita debitorului sau administratorului restructurării eventualele documente care lipsesc.

(3) Cererea de confirmare a acordului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(4) Hotărârea prin care se soluționează cererea de confirmare se comunică debitorului, administratorului restructurării și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de acordul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(5) Acordul de restructurare, aprobat de creditorii și confirmat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari de creanțe neafectate, prin intermediul administratorului restructurării, în termen de 48 de ore de la pronunțarea hotărârii.

Art. 157. — (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități:

A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) acordul de restructurare este aprobat de către creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;
- b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor;
- c) comunicarea acordului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;
- d) în cazul în care există creditori care nu au votat acordul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;
- e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a acordului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;
- f) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;
- g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;
- h) creanțele propuse a nu face parte din acordul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt îndeplinite condițiile de la pct. A lit. b)—h);
- b) acordul a fost aprobat:
 - (i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută la art. 154 alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar;
 - (ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;
- c) categoriile de creanțe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 154 alin. (3);

d) acordul a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.

(2) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:

a) niciun creditor nu primește mai mult decât quantumul creanței sale;

b) titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuirilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord;

c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

Art. 15⁸. — (1) Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunțării hotărârii de confirmare.

(2) Un acord de restructurare confirmat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Acordul de restructurare confirmat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3) Acordul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.

(4) Pe o perioadă de 3 ani ulterior confirmării, trimestrial, administratorul restructurării va monitoriza implementarea acordului, chiar dacă perioada prevăzută pentru executarea sa este mai mare. În cazul în care perioada acordului este mai mică de 3 ani, atunci durata de monitorizare se reduce la perioada acestuia.

(5) În exercitarea atribuțiilor de monitorizare, administratorul restructurării va comunica creditorilor afectați un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a acordului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de monitorizare, debitorul are obligația de a transmite administratorului restructurării toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea acordului.

Art. 15⁹. — (1) În cazul în care acordul confirmat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea acordului.

(2) Pentru creanțele în litigiu la data întocmirii acordului, stabilirea quantumului acestora se va face potrivit dreptului comun. Până la soluționarea definitivă a litigiului de drept comun, creanța în litigiu va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat. Pentru creanța suplimentară stabilită, aceasta va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor.

(3) Creanțele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

Art. 15¹⁰. — (1) Ulterior confirmării acordului printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat

înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

a) inexistente sau fictive;

b) într-un quantum diferit față de întinderea sa;

c) într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul-sindic poate dispune:

a) menținerea hotărârii de confirmare, modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea acordului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea acordului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la depunere, urmând a fi citați debitorul, administratorul restructurării, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimerii contestației tuturor părților cu interese contrare în termenul de contestație. Dovada trimerii contestației se poate depune până la cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor menționate de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea acordului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Art. 15¹¹. — (1) Procedura acordului de restructurare încetează prin pronunțarea unei hotărâri de închidere a procedurii de către judecătorul-sindic, într-un dosar asociat, în ipoteza:

a) îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului restructurării, adresată judecătorului-sindic. În acest caz, dacă prin acord s-au prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eșuării îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea:

(i) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanța conform prevederilor acordului în termen de maximum 60 de zile de la data prevăzută în acord pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;

(ii) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării acordului aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin acord;

c) neîndeplinirii obligației de modificare a acordului dispuse de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate.

(2) Ca urmare a eșuării acordului potrivit alin. (1) lit. b):

a) creanțele reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăților efectuate pe durata procedurii acordului de restructurare;

b) creditorii ale căror drepturi de calculare a dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuielă, numită generic accesorii, au fost suspendate prin acord își pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării acordului.

Art. 15¹². — (1) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, debitorul nu va putea accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței.

(2) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.

Art. 15¹³. — (1) Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul-sindic nu mai este necesară.

(2) În această situație, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvență contractat în vederea avizării acordului.

(3) Practicianul în insolvență va aviza acordul întocmit și negociat de debitor, verificând următoarele:

a) debitorul se află în dificultate;

b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectați;

c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de debitor;

d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectați a fost făcută în condițiile prezentei legi;

e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității acestuia.

(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate se avizează de către practicianul în insolvență în maximum 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).

(5) Practicianul în insolvență va încheia un proces-verbal prin care va constata, după caz, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și va confirma acordul sau neîndeplinirea lor și va respinge acordul. Procesul-verbal va fi depus la Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, se va înregistra într-un registru special și va fi comunicat de practicianul în insolvență debitorului și creditorilor afectați și neafectați, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face mențiune și în registrul comerțului.

(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvență se poate face contestație în termen de 10 zile de la comunicare, dispozițiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.

(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați.

(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilității, inclusiv în ceea ce privește regimul fiscal al creanțelor reduse prin acord.”

33. **Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 16. — Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor aflat în stare de dificultate, cu următoarele excepții:

a) dacă în cei 3 ani anteriori depunerii cererii de deschidere a procedurii debitorul a mai beneficiat de procedura concordatului preventiv a cărui îndeplinire a eșuat;

b) se află în situațiile prevăzute la art. 6²;

c) se află în stare de insolvență.”

34. **Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — (1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv:

a) soluționarea cererii de deschidere a procedurii de concordat preventiv;

b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor;

c) omologarea, la cererea administratorului concordatar, a planului de restructurare;

d) verificarea legalității constituirii categoriilor și subcategoriilor de creanțe în vederea exercitării dreptului de vot asupra planului de restructurare;

e) judecarea contestațiilor potrivit art. 29¹;

f) dispunerea, prin încheiere, a menținerii sau prelungirii suspendării judiciare a executărilor silite contra debitorilor sau ridicarea suspendării în condițiile prezentului capitol;

g) soluționarea cererii de închidere a procedurii de concordat;

h) orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Judecătorul-sindic, trimestrial, analizează și ia act de stadiul procedurii, în baza rapoartelor întocmite de administratorul concordatar, putând stabili, în condițiile legii, și alte obligații în sarcina debitorului.”

35. **Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — Principalele atribuții ale administratorului concordatar sunt următoarele:

a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului, lista creanțelor și lista creanțelor în litigiu;

b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare;

c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază planul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditorii ori între creditorii;

d) poate solicita judecătorului-sindic verificarea legalității constituirii categoriilor și subcategoriilor de creanțe;

e) convoacă, dacă este cazul, ședințe colective ale creditorilor titulari ai unor creanțe afectate și întocmește procesul-verbal al acestora;

f) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin planul de restructurare;

g) întocmește, depune la dosarul cauzei și transmite creditorilor afectați rapoarte trimestriale asupra activității sale și a debitorului;

h) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea planului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute prin acesta sau care sunt necesare în vederea realizării planului, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;

i) solicită instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul capitol, instituite prin planul de restructurare ori stabilite de judecătorul-sindic.”

36. **Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — Onorariul administratorului concordatar contractat se stabilește de comun acord cu debitorul, cu respectarea

criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.”

37. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Dacă unul sau mai mulți creditori deținând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor afectate de planul de restructurare solicită convocarea creditorilor într-o ședință colectivă, administratorul concordatar este obligat să îi convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă și care asigură confirmarea primirii acesteia.”

38. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat și prin corespondență, inclusiv prin mijloace de comunicare rapidă.

(2) O ședință colectivă a creditorilor concordatari poate fi organizată și prezidată de administratorul concordatar, dacă votul asupra planului urmează a se acorda în cadrul unei astfel de ședințe.

(3) La ședințele creditorilor concordatari va putea fi invitat și debitorul.

(4) În cazul în care ședința colectivă a creditorilor se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul concordatar în convocator, procesul-verbal al ședinței va fi semnat doar de reprezentantul administratorului concordatar și va fi comunicat, prin mijloace de comunicare rapidă, tuturor creditorilor care au participat la ședință, inclusiv celor care și-au exercitat votul prin corespondență.”

39. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepțiile prevăzute la lit. a), b) și c) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

(2) Cererea va cuprinde:

a) raportul administratorului concordatar, care analizează starea de dificultate;

b) indicarea administratorului concordatar contractat, documentele care îi atestă acestuia calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;

c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16.

(3) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă și la cererea unuia sau mai multor creditori care dețin o creanță certă și lichidă, cu condiția obținerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate. Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) acordul debitorului, exprimat în scris, împreună cu indicarea practicianului ales de acesta;

b) justificarea dificultății, prin raportul administratorului concordatar, fie de către debitor, fie de către creditorul care formulează cererea;

c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a), b) și c) ale art. 16.

(4) În cazul în care creditorul are acordul debitorului, dar lipsesc celelalte documente care trebuie să însoțească cererea, judecătorul-sindic poate acorda un termen pentru depunerea acestora.

(5) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 16, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor. Încheierea se comunică, în vederea efectuării mențiunii, și către registrul în care debitorul este înregistrat.”

40. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare.

Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) datele de identificare ale debitorului și ale administratorului concordatar;

b) componența patrimoniului debitorului, defalcată pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele în momentul întocmirii planului de restructurare, valoarea acestora la data întocmirii planului;

c) analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și a nivelului dificultăților debitorului la momentul propunerii planului;

d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:

— creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora;

— creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare;

e) creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;

f) expunere de motive care explică de ce planul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul concordatar;

g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:

— restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;

— schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;

— valorificarea unor active ale debitorului;

— valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;

— fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;

— modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților și modalitățile în care planul va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității);

i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata planului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;

j) finanțările noi, finanțările intermediare, precum și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a planului;

k) simularea distribuirilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare a activelor existente în patrimoniul debitorului, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin planul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin plan, se propun reduceri ale creanței bugetare;

m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata planului.

(2) Debitorul se asigură că suma prevăzută în planul de restructurare pentru plata creanțelor salariale este cel puțin

egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(3) Raportul de evaluare se va întocmi în funcție de ipotezele care stau la baza măsurilor de restructurare preconizate a fi propuse în planul de restructurare, astfel cum au fost indicate de debitor. Raportul poate fi consultat în format electronic de creditorii interesați.

(4) Debitorul are posibilitatea de a include în planul de restructurare creanțele aflate în litigiu, în tot sau în parte, fără ca includerea acestora în planul de restructurare să echivaleze cu recunoașterea dreptului litigios. Creanțele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

(5) Dispozițiile art. 133 alin. (5) lit. K și art. 135¹ se aplică corespunzător.

(6) În cazul contractelor a căror scadență depășește termenul prevăzut pentru realizarea planului de restructurare sau al celor pentru care se propun eșalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, acestea vor continua în condițiile agreeate de părți.

(7) Termenul maxim pentru implementarea măsurilor stabilite prin planul de restructurare este 48 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 10% din valoarea creanțelor afectate prin concordat.

(8) Planul de restructurare se comunică de către administratorul concordatar creditorilor ale căror creanțe sunt afectate prin mijloace de comunicare rapidă, care permit dovedirea recepționării documentelor transmise.

(9) Planul de restructurare va fi depus la dosarul cauzei. Despre depunerea și notificarea acestuia se face mențiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(10) Lista creanțelor va avea ca referință data deschiderii procedurii, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menționa cel puțin următoarele informații:

- a) identificarea creditorului și adresa de contact;
- b) valoarea creanțelor;
- c) categoriile și, dacă este cazul, subcategoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării concordatului;
- d) drepturi de preferință.”

41. **Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 25. — (1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.

(2) Pe parcursul perioadei prevăzute la alin. (1) nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.

(4) Suspendarea de drept a executărilor silite se menține pe o perioadă de maximum 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunțării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de confirmare a acestuia.

(5) Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar, judecătorul-sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silite sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării, cu

prelungiri și reînnoiri, nu poate depăși 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:

a) s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile și nu a fost confirmat încă planul de restructurare;

b) nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor.

(6) Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări, precum și cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, fără citarea părților, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.

(7) În cazul în care pronunțarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silite au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul-sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă suspendare, pentru motive temeinice.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea și pentru care debitorul și-a exprimat acordul vor putea continua, la cererea creditorului adresată judecătorului-sindic în termen de maximum 5 zile de la data încetării suspendării de drept.

(9) Judecătorul-sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:

a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susținut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulți creditori sunt ori ar fi prejudiciați în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;

b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.

(10) Pe durata suspendării executării silite nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.

(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan.”

42. **După articolul 25 se introduc două noi articole, articolele 25¹ și 25², cu următorul cuprins:**

„Art. 25¹. — (1) Suspendarea executărilor silite nu se aplică acordurilor de compensare bilaterală. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanțe față de un debitor care rezultă din aplicarea unui acord de compensare bilaterală.

(2) Dispozițiile alin. (1) prima teză nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, cu excepția cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.

Art. 25². — (1) Până la omologarea planului de restructurare, creditorii nu pot refuza executarea contractelor în derulare esențiale, nu pot rezilia, executa în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanțe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru neplata creanțelor, cu condiția ca debitorul să respecte obligațiile care îi revin în temeiul acestor contracte care ajung la scadență în cursul suspendării executării silite.

(2) Anterior omologării planului de restructurare, debitorul poate accesa finanțări intermediare, cu aprobarea prealabilă a administratorului concordatar.”

43. La titlul I capitolul III, denumirea secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 2-a

Negocierea, votarea și omologarea planului de restructurare”

44. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra planului de restructurare, debitorul împreună cu administratorul concordatar poate organiza una sau mai multe ședințe de negociere, colective ori individuale, cu creditorii.

(2) Perioada în care se desfășoară negocierile și se exprimă votul asupra planului de restructurare nu poate depăși un termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii acestuia. Oricând pe parcursul acestei perioade se poate depune cererea de omologare a planului de restructurare, dacă se obține majoritatea prevăzută de lege.

(3) Dacă, în urma negocierilor purtate, planul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul concordatar va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă este cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

(4) Debitorul va consemna rezultatul negocierilor purtate și, dacă este cazul, și votul creditorului afectat într-un înscris semnat de toate părțile implicate. Creditorul afectat poate transmite votul său și printr-un înscris separat. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), judecătorul-sindic poate prelungi perioada negocierilor și a exprimării votului cu maximum 30 de zile, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, pentru situația în care negocierile cu creditorii sunt într-un stadiu suficient de avansat și prezintă perspective rezonabile de acceptare a planului de restructurare propus.

(6) Neaprobarea planului de restructurare în termenul prevăzut la alin. (2), respectiv alin. (5) atrage decăderea debitorului din dreptul de a cere omologarea acestuia.”

45. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.

(2) În cazul în care, pe durata negocierilor, au fost aduse modificări planului de restructurare, acesta va fi comunicat, de administratorul concordatar, creditorilor afectați în vederea exprimării votului, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă este cazul, cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(3) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă la adresa menționată în planul de restructurare sau comunicată ulterior. Votul asupra planului modificat în urma negocierilor se exprimă în termenul prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(4) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat un plan de restructurare:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;
- c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d) creanțele bugetare;
- e) celelalte creanțe.

(5) În vederea votării planului de restructurare se pot constitui, în cadrul aceleiași categorii de creanțe, una sau mai multe subcategorii aparținând unor creditori cu interese specifice comune, al căror tratament poate fi diferit de la o subcategorie de creanțe la alta. Pentru determinarea intereselor specifice comune, debitorul poate utiliza următoarele criterii care includ, dar nu se limitează la:

- a) natura creanțelor;
- b) natura și rangul cauzelor de preferință;

c) acțiunile aflate la dispoziția creditorilor titulari în absența procedurii concordatului și gradul de îndestulare a acestor creanțe în ipoteza exercitării acestor acțiuni;

d) apartenența la un grup de societăți, în sensul prezentei legi.

(6) În vederea votării planului de restructurare se poate constitui categoria creanțelor creditorilor indispensabili.

(7) Un plan de restructurare va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor. În cazul constituirii de subcategorii de creanțe în cadrul unei categorii, categoria se consideră că a votat planul de restructurare dacă acceptarea este realizată de majoritatea absolută din valoarea creanțelor din categoria respectivă.

(8) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro în anul anterior nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(9) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (8), lista creanțelor individualizează fiecare creanță împotriva averii debitorului, iar planul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.

(10) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la planul de restructurare doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.”

46. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) După aprobarea planului de restructurare de către creditorii, debitorul solicită judecătorului-sindic, în termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de aprobare a planului de restructurare, să omologheze planul de restructurare. Cererea de omologare va fi însoțită de următoarele documente:

a) planul de restructurare, în forma finală votată de creditorii, potrivit prezentei legi;

b) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea planului de restructurare;

c) dovada de primire de către creditorii afectați a planului de restructurare, iar în cazul în care lipsește dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia/domiciliul acestora;

d) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.

(2) În urma analizării cererii de omologare:

A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) planul de restructurare a fost aprobat de creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;

b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor; în cazul constituirii de subcategorii, se aplică prevederile alin. (3);

c) comunicarea planului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;

d) în cazul în care există creditori care nu au votat planul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;

e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a planului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;

f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;

g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii și subcategorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;

h) creanțele propuse a nu face parte din planul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), judecătorul-sindic va putea admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. A lit. b)—h);

b) planul de restructurare a fost aprobat:

(i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută la art. 27 alin. (4) lit. e);

sau, în caz contrar,

(ii) cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;

c) categoriile de creanțe care nu au votat planul de restructurare sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 27 alin. (4);

d) planul de restructurare a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.

(3) În cazul constituirii de subcategorii de creanțe potrivit prevederilor art. 27 alin. (5), judecătorul-sindic verifică și dacă:

a) condiția majorității absolute este îndeplinită în categoria de creanțe din care provin subcategoriile;

b) creditorii din subcategorii sunt tratați în mod egal și într-un mod proporțional cu creanța lor;

c) au fost respectate criteriile de constituire a subcategoriilor de creanțe, potrivit art. 27 alin. (5).

(4) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate astfel încât:

a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanțelor sale;

b) titularul unei creanțe afectate care nu votează planul de restructurare nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan;

c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditorii din aceeași categorie de creanțe sau, după caz, subcategorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

(5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunțată în camera de consiliu, în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluționează cererea de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de planul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(6) Planul de restructurare, aprobat de creditorii și omologat de judecătorul-sindic, se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari ai unor creanțe neafectate, prin intermediul administratorului concordatar în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii, și se menționează în registrul în care este înregistrat debitorul.

(7) Modificarea planului de restructurare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii, fără a

se putea depăși durata totală maximă a derulării planului de la omologarea inițială. Modificarea și votarea modificării planului se vor face în aceleași condiții prevăzute pentru întocmirea și votarea planului, în raport de creanțele afectate rămase în sold la data votului. Modificarea planului va trebui să fie omologată de judecătorul-sindic."

47. **Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 29. — (1) De la data pronunțării hotărârii de omologare a planului de restructurare se suspendă de drept executările silită individuale asupra debitorului ce au ca obiect recuperarea unor creanțe afectate și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită creanțelor acestora.

(2) Dobânzile, penalitățile de întârziere și orice alte accesorii aferente creanțelor afectate vor avea tratamentul prevăzut în planul de restructurare omologat.

(3) În cazul în care planul de restructurare omologat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea planului de restructurare."

48. **După articolul 29 se introduce un nou articol, articolul 29¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 29¹. — (1) Ulterior omologării planului de restructurare printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditorii poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

a) inexistente sau fictive;

b) într-un quantum diferit față de întinderea sa;

c) într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul-sindic poate dispune:

a) menținerea hotărârii de omologare, modificarea listei creanțelor potrivit situației juridice astfel stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea planului de restructurare, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra planului de restructurare, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină formularea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la data depunerii, urmând a fi citați debitorul, administratorul concordatar, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimerii contestației tuturor părților cu interese contrare în termenul de contestație. Dovada trimerii contestației se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii

nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea planului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.”

49. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Creditorul a cărui creanță nu este afectată este obligat ca, anterior demarării oricărui proceduri de executare silită, să notifice debitorul în acest sens. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării, debitorul poate derula negocieri referitoare la condițiile de aderare la planul de restructurare, inclusiv prin stabilirea unor condiții de acordare a unei protecții corespunzătoare, negociere la care creditorul este obligat să participe.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru creanțele bugetare neafectate se aplică procedura medierii prevăzută la art. 230¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și, dacă este cazul, prevederile art. 52² alin. (2).”

50. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — De la data omologării până la data pronunțării unei hotărâri judecătorești de încetare a procedurii nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.”

51. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Pentru creditorii care dețin creanțe născute după data omologării planului de restructurare și neachitate la scadență, dispozițiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.”

52. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunțării hotărârii de omologare.

(2) Un plan de restructurare omologat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Planul de restructurare omologat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3) Planul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 71.

(4) După omologare, debitorul își desfășoară activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, în condițiile planului de restructurare, sub supravegherea administratorului concordatar.

(5) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a planului de restructurare, administratorul concordatar va comunica creditorilor afectați de planul de restructurare un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a planului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de supraveghere, debitorul are obligația de a transmite administratorului concordatar toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea planului de restructurare.”

53. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Procedura concordatului preventiv se încheie prin hotărâre a judecătorului-sindic în următoarele situații:

a) îndeplinirea prevederilor planului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului concordatar. În acest caz, dacă prin planul de restructurare s-au prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eșuarea îndeplinirii prevederilor planului de restructurare, la cererea:

(i) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării planului de restructurare aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

(ii) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanța conform prevederilor planului de restructurare în termen de maximum 60 de zile de la data prevăzută în planul de restructurare pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin planul de restructurare;

c) neîndeplinirii obligației de modificare a planului de restructurare dispusă de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate;

d) în cazul în care planul de restructurare nu este votat de creditori în termenul de negociere, nu este omologat de judecătorul-sindic sau în cazul în care debitorul consideră că negocierile nu pot conduce la aprobarea unui plan de restructurare.

(2) Ca urmare a eșuării planului de restructurare potrivit alin. (1) lit. b):

a) eventualele creanțe reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăților efectuate pe durata procedurii concordatului preventiv;

b) creditorii care au drept la perceperea dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuielă, numite generic accesorii, suspendate prin planul de restructurare, își pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării planului de restructurare.”

54. Articolele 35—37 se abrogă.

55. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — (1) Prevederile prezentului capitol se aplică și societăților parte dintr-un grup, care au formulat o cerere comună de deschidere a procedurii concordatului preventiv. Dispozițiile art. 185 se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) se vor forma dosare asociate pentru fiecare societate care a solicitat deschiderea procedurii concordatului preventiv, iar judecătorul-sindic va analiza condițiile deschiderii procedurii pentru fiecare societate în parte.

(3) Fiecare societate va desemna același administrator concordatar, care va întocmi un singur plan de restructurare.

(4) Planul de restructurare va fi comunicat potrivit prevederilor prezentei legi fiecărui creditor afectat al fiecărei societăți.

(5) Îndeplinirea condițiilor de vot va fi verificată de judecătorul-sindic în fiecare dosar asociat. Neîndeplinirea condițiilor de vot pentru una dintre societăți va conduce la respingerea cererii de omologare a planului de restructurare.

(6) Omologarea planului de restructurare va fi făcută de judecătorul-sindic în cadrul dosarului societății-mamă sau, dacă față de aceasta nu s-a deschis procedura, în cadrul primului dosar înregistrat, printr-o singură încheiere executorie, ce poate fi atacată cu apel, în condițiile prezentului titlu.

(7) Prevederile cap. III se aplică, în mod corespunzător, în măsura compatibilității, și grupului de societăți.”

56. La articolul 38 alineatul (2), literele a) și b) se abrogă.

57. La articolul 38 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin niciun bun în patrimoniul lor;
2. documentele contabile nu pot fi găsite;
3. societatea nu mai are organe de administrare sau acestea nu mai pot funcționa;
4. nu mai sunt îndeplinite condițiile referitoare la sediul social/profesional;”.

58. La articolul 39, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În scopul și în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidități în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esențiale pentru reorganizare, și va proceda la valorificarea de urgență la minim valoarea de lichidare a acestora, stabilită de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei și se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la publicarea extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).”

59. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) Pentru toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentului titlu, întâmpinările, precum și toate actele depuse în dovedirea pretențiilor formulate, titularul acestora va depune și dovada comunicării lor debitorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului și/sau comitetului creditorilor după caz, în forma și termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea prevede comunicarea către toți creditorii procedurii, atunci aceasta se va realiza de către instanța de judecată prin BPI.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și la soluționarea căilor de atac formulate în temeiul prezentului titlu.”

60. La articolul 41, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sediul social/profesional al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul în care este înregistrat. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puțin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenței, sediul social/profesional al debitorului este cel cu care acesta figura în registrul în care acesta era înregistrat.”

61. La articolul 48, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

.....
 (6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. În cazul în care ședința adunării creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de

administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator, care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al adunării. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.”

62. La articolul 51, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate. În cazul în care ședința comitetului creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al comitetului. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data comitetului creditorilor.”

63. La articolul 58 alineatul (1), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale, cu condiția confirmării acestor operațiuni de către judecătorul-sindic;”

64. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate precum avocați, experți contabili, evaluatori autorizați sau alți specialiști. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoare sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).”

65. La articolul 62, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Judecătorul-sindic, admitând cererea, va obliga evaluatorul autorizat, sub sancțiunea amenzii, să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanței de judecată, a unei adrese în acest sens.”

66. La articolul 64, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale;”

67. La articolul 66, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvență, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul de bună-credință trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenței în termen de 5 zile de la închiderea procedurii concordatului preventiv sau, după caz, dacă

negocierile pentru încheierea unui acord extrajudiciar continuă cu unul sau mai mulți creditori, în termen de 5 zile de la eşuarea negocierilor.”

68. La articolul 67 alineatul (1), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) o declarație pe propria răspundere, autenticată de notari ori certificată de avocat, din care să rezulte că debitorul nu a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii;”

69. La articolul 75, alineatul (8) se abrogă.

70. La articolul 78 alineatul (1), partea introductivă a literei A și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator autorizat, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect, dacă:

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu independent, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;”

71. La articolul 78, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61.”

72. La articolul 87, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Finanțările intermediare acordate debitorului, cu aprobarea adunării creditorilor, beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. Aceste finanțări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferință, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferință. În ipoteza în care acordul acestor creditori nu va fi obținut, prioritatea la restituire a acestor creanțe, prevăzută la art. 159 alin. (1) pct. 2, va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferință, proporțional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferință. În cazul inexistenței sau al insuficienței bunurilor care să fie grevate de cauze de preferință în favoarea creditorilor ce acordă finanțare intermediară, pentru partea negarantată a creanței, aceștia vor beneficia de prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 2.”

73. La articolul 100 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) adresa de e-mail a administratorului judiciar, dacă există, la care se pot face valabil toate comunicările în format electronic de către creditori.”

74. Articolul 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 103. — Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care

valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula potrivit actelor din care rezulta creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eşuării planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.”

75. La articolul 104, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 104. — (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, mențiuni cu privire la eventualele cauze de preferință, precum și indicarea adresei de e-mail, dacă creditorul optează pentru comunicarea electronică.”

76. La articolul 105 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată, beneficiind de ordinea de prioritate prevăzută la art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, doar diferența dintre valoarea întregii creanțe și valoarea de piață a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator autorizat.”

77. La articolul 110, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele. Comunicarea se poate face și pe cale electronică, dacă prin declarația de creanță sau printr-o adresă ulterioară, creditorul a indicat o adresă de e-mail.”

78. La articolul 111, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Partea care formulează contestația transmite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestației și al documentelor ce o însoțesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanță se contestă, precum și administratorului special, dacă acesta a fost desemnat, la sediul debitorului, sub sancțiunea prevăzută la art. 40¹ alin. (2).

(5) Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestației și a documentelor ce o însoțesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, în același termen, de către partea care formulează întâmpinarea și contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și debitorului, sub sancțiunea prevăzută la art. 40¹ alin. (2).”

79. La articolul 112, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Durata maximă a perioadei de observație este de 12 luni, calculate de la data deschiderii procedurii. Pentru respectarea acestui termen judecătorul-sindic va putea aplica dispozițiile art. 111 alin. (6) în mod corespunzător. Înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin. (6), fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice. În cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.”

80. La titlul II capitolul I secțiunea a 5-a, titlul paragrafului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„§2. **Anularea actelor și operațiunilor frauduloase ale debitorului din perioada suspectă**”

81. La articolul 123, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, art. 1.417 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului, de modificare a contractului în detrimentul debitorului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii se consideră nescrise. Prevederile referitoare la menținerea contractelor în derulare și la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligațiilor nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripție de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract, închirierile neexpire, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat.”

82. La articolul 123, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanțator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

a) transferul proprietății asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing către debitor, caz în care finanțatorul dobândește o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing, și este înregistrat la masa credală, conform ordinii de prioritate prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate, în temeiul contractului de leasing, fără a se putea depăși valoarea de piață a bunurilor, stabilită de un evaluator autorizat independent, potrivit prevederilor art. 61;

b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, iar finanțatorul va fi înregistrat la masa credală potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate în temeiul contractului de leasing minus valoarea de piață a bunurilor recuperate, stabilită de un evaluator autorizat, potrivit prevederilor art. 61.”

83. La articolul 131 alineatul (2) litera b), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. primirea unei garanții reale cu o valoare egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;”

84. La articolul 132 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării intenției de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanșată de acesta, și în termenul prevăzut la art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau

mai multor creditori. Hotărârea adunării generale a acționarilor/asociaților va putea fi depusă și ulterior până cel târziu la data adunării creditorilor stabilită pentru votarea planului;”

85. La articolul 132, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Nu poate propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii de insolvență instituite în baza prezentei legi, cu excepția cazului în care închiderea procedurii s-a realizat potrivit prevederilor art. 177 sau 178, și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, Legea nr. 241/2005, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii.”

86. La articolul 133, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul debitorilor persoane juridice, executarea planului de reorganizare poate dura 4 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte — inclusiv de credit sau de leasing — pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 4 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 4 ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.”

87. La articolul 133 alineatul (4), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;”

88. La articolul 133 alineatul (5) litera K, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) conversia să fie integrală și efectuată la valoarea creanței bugetare a statului, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanței bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator autorizat sau specialist independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condițiilor de la lit. a) și b), pe baza căruia să își exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanței bugetare a statului. Prevederile art. 5 alin. (1) pct. 71 rămân aplicabile.”

89. La articolul 133, alineatul (5²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5²) În cazul în care prin planul de reorganizare se propune măsura reducerii creanțelor bugetare negarantate cu până la 50%, în lipsa unei manifestări exprese, planul se consideră aprobat de creditorul bugetar dacă sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5¹) și cel puțin încă un criteriu din următoarele:

a) să rezulte un nivel de cel puțin 50% al obligațiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare față de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvență;

b) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate de interes public;

c) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate strategică într-o anumită ramură economică.”

90. La articolul 134, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lista creditorilor indispensabili, menționați la alin. (1), este depusă de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce se anexează, menționându-se și creanțele acestora, la raportul întocmit de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, potrivit art. 97. Nedepunerea acestei liste conduce la decăderea debitorului din dreptul de a propune, în vederea votării planului de reorganizare, categoria creditorilor indispensabili. În cazul în care s-au schimbat criteriile avute în vedere la data întocmirii listei creditorilor indispensabili, aceasta poate fi modificată în consecință, aprobată de administratorul judiciar și depusă la dosarul cauzei odată cu planul de reorganizare propus.”

91. La articolul 137, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 137. — (1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență.”

92. După articolul 138 se introduce un nou articol, articolul 138¹, cu următorul cuprins:

„Art. 138¹. — (1) Creditorii pot formula atât obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cât și cereri de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare, potrivit prevederilor art. 48 alin. (7) și (8).

(2) În cazul în care se solicită și anularea hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul, eventualele obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare vor fi formulate prin aceeași cerere.”

93. La articolul 139, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. — (1) Judecătorul-sindic soluționează deodată, printr-o singură sentință, obiecțiunile cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cererile de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare și cererea de confirmare a planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții:”

94. La articolul 139, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăși o durată totală maximă a derulării planului de 5 ani de la confirmarea inițială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocația de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. Votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanțele rămase în sold, la data votului, în aceleași condiții ca și la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic. Dispozițiile art. 138¹ se aplică în mod corespunzător.”

95. La articolul 140, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui proporțional pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile și a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă

este cazul. Programul de plată a creanțelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.”

96. La articolul 143, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile mai vechi de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag poate solicita, oricând ulterior parcurgerii procedurii prevăzute la art. 75 alin. (3) și (4), în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creditorul nu a parcurs procedura prevăzută la art. 75 alin. (3) și (4) sau creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor. Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțele curente, creditorii bugetari pot acorda înlesniri la plată.”

97. La articolul 144, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 144. — (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

.....
(3) În termen de 5 zile de la prezentarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum și să propună motivat alte măsuri.”

98. La articolul 153, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitorului nu există suficiente lichidități, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului, cu prioritate pe cele asupra cărora nu există cauze de preferință, pentru obținerea acestor lichidități, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluatorul autorizat. Licităția publică se poate desfășura chiar și prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate, în conformitate cu prevederile regulamentului stabilit de lichidatorul judiciar. În acest caz, procesul-verbal se semnează doar de lichidator.”

99. Articolul 154 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 154. — (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de

vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat și să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizați sunt membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea ansamblurilor independente.

(4) În cazul în care procedura de vânzare se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, procesul-verbal se va semna doar de acesta.”

100. La articolul 160, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, precum și un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul și planul se înregistrează la grefa tribunalului și se publică în BPI. Raportul va prevedea și plata cu prioritate a onorariului său și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.”

101. La articolul 161, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4) și art. 133 alin. (5) lit. B;”.

102. La articolul 161, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. creanțele provenind din finanțări acordate în proceduri de prevenire a insolvenței, precum și onorariile practicianului din astfel de proceduri;”.

103. La articolul 161, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile și creanțele reglementate la art. 105 alin. (3) lit. b);”.

104. La articolul 161 punctul 10, după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) beneficiile nedistribuite asociațiilor;”.

105. La articolul 175, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 175. — (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente sau eşalonarea plății acestora, prin convenție, în perioada ulterioară închiderii procedurii, inclusiv pentru creanțele bugetare în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (3) teza finală. De la data închiderii procedurii devin scadente și impozitele aferente eventualelor reduceri de creanțe, în măsura în care sunt datorate. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.”

106. La articolul 181, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 181. — (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligațiile neachitate.”

107. La articolul 181, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).”

„(1²) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăți ori transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.”

108. La articolul 181, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Debitorul persoană fizică descărcat de obligațiile neachitate, potrivit alin. (1) și (2) poate accesa orice facilități de sprijin pentru întreprinzători, prevăzute de lege.”

109. După articolul 339 se introduce un nou articol, articolul 339¹, cu următorul cuprins:

„Art. 339¹. — (1) Anual, sunt culese și centralizate, la nivel național, prin intermediul Biroului de statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției, în condițiile legii, date privind procedurile de restructurare preventivă și de insolvență, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind următoarele elemente:

a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise;

b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor;

c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise;

d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de 3 ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă.

(2) În statisticile judiciare realizate, potrivit alin. (1), datele sunt prezentate defalcat pe următoarele categorii:

a) debitori persoane fizice sau persoane juridice;

b) apartenența debitorului persoană juridică la categoria microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii.

(3) Statisticile judiciare sunt realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1.023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1.132 (Directiva privind restructurarea și insolvența).”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Administratorul concordatar este practicianul în insolvență compatibil, autorizat în condițiile legii, care exercită atribuțiile prevăzute de lege sau cele stabilite de judecătorul-sindic, în cadrul procedurii de concordat preventiv.”

2. Articolul 3² va avea următorul cuprins:

„Art. 3². — Administratorul restructurării este practicianul în insolvență compatibil, autorizat în condițiile legii, care exercită atribuțiile prevăzute de lege în cadrul acordului de restructurare.”

3. La articolul 28, alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 28, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Interdicția de la alin. (1) se aplică și persoanelor fizice care într-o perioadă de 2 ani anterioară datei confirmării acordului de restructurare/deschiderii procedurilor au avut calitatea de administrator, asociat, acționar semnificativ, director, membru în directorat, membru în consiliul de administrație sau în consiliul de supraveghere, precum și orice alte funcții sau poziții similare în cadrul persoanei juridice debitoare.”

Art. III. — La articolul 2 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile legale privind procedurile de insolvență nu sunt aplicabile executorilor judecătorești.”

Art. IV. — La articolul 3 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 19 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile legale privind procedurile de insolvență nu sunt aplicabile notarilor publici.”

Art. V. — La articolul 73 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care societatea se află în stare de dificultate, administratorii/directorii au în vedere cel puțin următoarele:

a) interesele creditorilor, ale deținătorilor de titluri de participație și ale altor părți interesate;

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 14 iulie 2022.
Nr. 216.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței
și de insolvență și a altor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2022.
Nr. 978.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Florin Natu în Dosarul nr. 20.705/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 453D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.527D/2019 și nr. 2.178D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Ovidiu Mazilu în Dosarul nr. 4.416/110/2016 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, respectiv de Alexandru Roșu în Dosarul nr. 52/46/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu aceasta. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.527D/2019 și nr. 2.178D/2019 la Dosarul nr. 453D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că desemnarea membrilor completelor de doi sau trei judecători are loc în baza legii, în măsura în care nu este prevăzută o altă procedură. Subliniază că, atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut o condiție restrictivă, desemnarea acestora prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești sau de către colegiul de conducere al instanței nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 20.705/197/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul**

de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Excepția a fost ridicată de Florin Natu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale. Prin motivele de apel, autorul excepției a criticat modul de soluționare a cererii de recuzare a judecătorului de la instanța de fond, prin prisma repartizării aleatorii a acesteia, invocând, totodată, nelegalitatea constituirii completului de judecată din calea de atac, întrucât acesta nu a fost stabilit prin tragerea la sorți a membrilor săi.

8. Prin Încheierea din 21 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.416/110/2016, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Mazilu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe penale, prin care inculpații, între care și autorul excepției, au invocat nelegalitatea constituirii completului de judecată din cadrul Tribunalului Bacău, care a soluționat fondul cauzei, întrucât acesta nu a fost constituit în mod aleatoriu și nu era specializat pentru a judeca fapte de corupție.

9. Prin Încheierea din 27 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 52/46/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Roșu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei decizii penale. În motivarea contestației în anulare, autorul a susținut că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală, autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „alt complet de judecată” contravine dispozițiilor constituționale invocate.** Arată că, în speță, nu a existat un complet legal constituit, acesta fiind desemnat potrivit Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care este un act administrativ, iar nu prin lege, aspect ce contravine prevederilor art. 124 și 126 din Constituție. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, se susține că, potrivit textului de lege criticat, componența secțiilor și a completelor specializate se stabilește de către colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului, fără a exista vreo mențiune cu privire la modul de determinare a completelor de judecată. Prin urmare, se susține că art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 acordă putere discreționară colegiului de conducere al instanței în determinarea compunerii acestor complete. Prin raportare la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, se susține că textul de lege criticat nu asigură reglementarea constituirii completelor de judecată și delegă acest atribut colegiului de conducere al

instanței, care este astfel abilitat să stabilească în mod unilateral și arbitrar completele specializate de judecători. Se susține că, în acest fel, aspectele esențiale ale compunerii completelor de judecată sunt prevăzute în acte administrative cu caracter inferior legii, aspect de natură să încalce dispozițiile constituționale potrivit cărora organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești se reglementează prin lege organică, iar competența instanțelor de judecată și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Compunerea completelor este o problemă jurisdicțională, ce ține de însăși săvârșirea actului de justiție, și, prin urmare, trebuie realizată printr-o procedură legală menită să asigure independența și imparțialitatea judecătorilor. Se susține că dreptul la un proces echitabil are la bază două caracteristici esențiale, respectiv imparțialitatea și independența instanței, iar lipsa reglementărilor referitoare la compunerea instanței și stabilirea completelor de judecători chiar de către conducerea acesteia atrage o suspiciune/îndoială rezonabilă cu privire la posibilitatea ca instanțele să nu fie independente sau imparțiale. Se susține, astfel, că textul de lege criticat nu reprezintă o garanție în ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a instanței, parte a dreptului la un proces echitabil. Se subliniază că între aceste garanții se înscrie caracterul aleatoriu atât al distribuirii cauzelor în sistem informatic, cât și al compunerii completului de judecată instituit prin lege, sistem care nu se aplică desemnării completelor de judecători. Se susține, totodată, că dispozițiile criticate sunt contrare și normelor de tehnică legislativă, ignorarea prevederilor Legii nr. 24/2000 constituind o încălcare a obligațiilor impuse prin art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, o atare conduită fiind contrară securității raporturilor juridice, întrucât echivalează cu posibilitatea autorităților publice de a ocoli cadrul legal oricând și în orice condiții.

11. Curtea de Apel Brașov — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală nu contravin Constituției. În acest sens, reține că Regulamentul de ordine interioară al instanțelor de judecată prevede în mod clar care este completul desemnat cu soluționarea unei cereri de recuzare a unui judecător, iar Curtea Constituțională a statuat în mod repetat că nu este încălcată Legea fundamentală în cazul în care, în aplicarea prevederilor unei legi, s-au emis acte normative cu caracter infralegal. În consecință, având în vedere această arhitectură a actelor normative interne, apreciază că normele procesual penale criticate nu contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 124 și ale art. 126 alin. (2) din Constituție. Totodată, apreciază că art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 nu contravine dispozițiilor constituționale privind principiul legalității și dreptul la un proces echitabil, având în vedere că imparțialitatea instanței este asigurată prin repartizarea aleatorie a cauzelor între completele de judecată din apel. Faptul că membrii completelor de judecată din apel nu sunt trași la sorți, ci sunt desemnați prin decizie administrativă nu este de natură să înfrângă aparența de imparțialitate a instanței, având în vedere că toate completele de apel, din orice materie (civilă, penală, contencios administrativ etc.), sunt desemnate prin decizie administrativă. Reține că o astfel de soluție, a tragerii la sorți a membrilor tuturor completelor de apel, nu este întâlnită nici în dreptul comparat și nici în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că nu se poate invoca existența unui astfel de standard pentru a se reține aparența de imparțialitate. Subliniază că raționamentul din Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, invocată de autor, nu poate fi extins și asupra completelor de apel din cadrul curților de apel, având în vedere că, în cazul completelor de apel de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, legea prevede în mod explicit modalitatea desemnării prin tragere la sorți a acestora.

12. Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Reține că algoritmul de desemnare a completelor specializate ale secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora este prevăzut de art. 41 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 și constă în desemnarea acestor complete de către președintele instanței, la propunerea colegiului de conducere al acesteia. De asemenea, reține că, potrivit art. 41 alin. (2) din același act normativ, componența acestor complete se realizează de către colegiul de conducere al instanței, ținându-se seama de specializarea judecătorului. Constată că această tehnică de desemnare a completelor specializate asigură pe deplin principiile independenței și imparțialității instanței, fiind astfel satisfăcut și principiul repartizării aleatorii a cauzelor între completele de judecată în fond. De asemenea, consideră că Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, privind completele de 5 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, nu are aplicabilitate în cauză, întrucât dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 se referă la completele specializate în cadrul instanțelor de judecată din circumscripția curților de apel, iar, în cazul completelor de apel de 5 judecători din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, legea prevedea în mod explicit modalitatea desemnării prin tragere la sorți a acestora, aspect care nu poate fi extins și în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

13. Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că dispozițiile criticate, referitoare la înființarea secțiilor curților de apel, la înființarea completelor specializate, la stabilirea componenței secțiilor și completelor specializate, prevăd suficiente garanții prin reglementarea, în detaliu, a condițiilor și modalității de înființare a acestora, iar aspectele semnalate de autor nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii, sens în care numai Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv președintele instanței sunt singurii care stabilesc asupra incidenței textului contestat. Reține că dispozițiile criticate se referă la modul de organizare și funcționare a instanțelor de judecată și sunt adoptate de legiuitor în aplicarea prevederilor art. 124 și 126 din Constituție, care cuprind principiile generale potrivit cărora se organizează instanțele judecătorești și se realizează justiția, fără a conține vreo prevedere contrară textelor constituționale de referință. Așa fiind, reține că legiuitorul constituant a lăsat la latitudinea legiuitorului ordinar modul concret de reglementare a problemelor care privesc organizarea instanțelor judecătorești. Consideră că autorul excepției critice, de fapt, modul în care colegiul de conducere al instanței organizează activitatea acesteia, aspect care nu se circumscrie însă competenței instanței de contencios constituțional. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate, în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, apreciază că sunt întrunite condițiile de claritate, precizie, previzibilitate juridică și accesibilitate, fiind respectate condițiile de calitate a legii, având în vedere faptul că normele criticate sunt aduse la cunoștință publică, fiind publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, și precizează, cu suficientă claritate, care sunt destinatarii săi, întinderea și modalitățile de exercitare a drepturilor prevăzute de textul criticat. Constată, totodată, că prevederile criticate au fost redactate în concordanță cu normele de tehnică legislativă. Subliniază că principiul legalității, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, interpretat în coroborare cu celelalte principii subsumate statului de drept, reglementate la art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, impune ca exigențele de ordin procedural să fie respectate în cadrul înființării secțiilor curților de apel, înființării completelor specializate, stabilirii componenței

secțiilor și completelor specializate. Regulile referitoare la procedurile de urmat sunt mijloace, instrumente pentru asigurarea dezideratului calității legii, o lege care să slujească cetățenilor, iar nu să creeze insecuritate juridică. Referitor la pretinsa neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenție, apreciază că dispozițiile criticate vin în sprijinul părților îndreptățite să se adreseze instanței de judecată și dau expresie acestor principii invocate, constituind o garanție a respectării drepturilor procesuale ale părților. Cât privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. I), reține că legiuitorul constituant a lăsat la latitudinea legiuitorului ordinar modul concret de reglementare a problemelor care privesc organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești. Reține, totodată, că dispozițiile art. 126 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu cauza aflată pe rolul unei curți de apel. De asemenea, consideră că nu se aplică, prin extrapolare, Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, întrucât aceasta se referă numai la neconstituirea de către instanța supremă a completelor de judecată specializate pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, contrar celor prevăzute la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003, iar nu și la curțile de apel.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală: *„Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată.”*;

— Art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004: *„Componența secțiilor și completelor specializate se stabilește de colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.”*

18. În susținerea neconstituționalității prevederilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul supremației Constituției, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Cu privire la dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind principiul supremației Constituției, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 73 alin. (3) lit. I) privind reglementarea prin lege organică a organizării și funcționării Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești,

a Ministerului Public, ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (1) potrivit căruia justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, ale art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege și ale art. 126 alin. (4) potrivit căruia compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică. Se invocă, totodată, dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportat la art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 19 privind înființarea Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 32 privind competența Curții Europene a Drepturilor Omului și art. 46 privind caracterul definitiv al hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, analizând critici similare celor formulate în prezenta cauză, a pronunțat Decizia nr. 163 din 9 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 6 mai 2021, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile menționate anterior sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

20. În considerentele deciziei precitate, în prealabil, Curtea a observat că, în esență, recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății. Curtea a observat că reglementarea criticată se circumscrie domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Regulile de procedură instituite prin reglementarea criticată se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea nejustificată a înfăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare (Decizia nr. 366 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 12 august 2019, paragraful 21).

21. Referitor la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție, instanța de control constituțional a observat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, iar nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. În acest context, Curtea a subliniat că normele de procedură criticate nu trebuie interpretate în mod singular, disparat, ci trebuie avută în vedere o coroborare a acestora cu întreg cadrul legislativ în materie. În acest sens sunt și prevederile art. 110 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, astfel cum a fost aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, potrivit căruia *„Incidentele procedurale referitoare la incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea tuturor membrilor completului de judecată se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie. Dacă în materia respectivă nu mai există decât un singur complet de judecată, incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului se vor soluționa de acesta. Dacă nu mai există un complet care*

judecă în acea materie, incidentele vor fi soluționate de completul din materia și după regulile stabilite de colegiul de conducere al instanței” (Decizia nr. 366 din 28 mai 2019, precitată, paragraful 24).

22. Întrucât soluția și considerentele menționate se referă la aceeași soluție legislativă, nefiind relevant, din această perspectivă, faptul că norma care o consacră este cuprinsă într-un alt text de lege, Curtea a considerat că decizia de respingere a excepției de neconstituționalitate și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție.

23. Totodată, Curtea a reținut, în Decizia nr. 163 din 9 martie 2021, precitată, că principiul distribuirii aleatorii a cauzelor stă la baza desfășurării activității de judecată, fiind reglementat ca atare în art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective”. Potrivit art. 53 alin. (1) din același act normativ, „Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat”.

24. Interpretând noțiunea de „cauză”, cuprinsă în dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut, de exemplu, prin Decizia nr. 5.103/2011, că aplicarea metodei de interpretare logico-sistematică a legii conduce la concluzia că noțiunea de cauză se referă la litigiile de fond, iar nu și la incidentele ivite în cursul soluționării acestora, precum recuzarea judecătorilor. Doctrina procesual civilă definește abținerea și recuzarea drept incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței investite cu soluționarea unui litigiu, fără a le conferi identitatea unui proces de sine stătător. În același sens, Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 366 din 28 mai 2019, precitată, paragraful 23, că cererea de recuzare nu vizează fondul cauzei.

25. Cu privire la conținutul noțiunii de „repartizare aleatorie”, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut, în Decizia nr. 5.103/2011, că repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă de organizare judiciară cu rang de principiu, instituită prin art. 11 și 53 din Legea nr. 304/2004 cu scopul de a conferi o garanție în plus independenței funcționale a judecătorului și imparțialității actului de justiție, principala modalitate de repartizare aleatorie fiind cea informatică. Art. 139 din aceeași lege delegă însă Consiliului Superior al Magistraturii atribuția de a adopta norme secundare în vederea organizării executării legii și îi conferă o anumită marjă de apreciere în acest sens, de vreme ce prin regulamentul de ordine interioară adoptat de Consiliul Superior al Magistraturii se stabilesc modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității. Dreptul de apreciere pe care legea îl conferă autorității emitente este menit să asigure normelor administrative de organizare a instanțelor acea flexibilitate necesară asigurării interesului public al bunei desfășurări a justiției, care, pe lângă principiul enunțat în art. 11 din Legea nr. 304/2004, este guvernată de o serie de alte garanții ale dreptului la un proces echitabil, consacrat în instrumente juridice interne și internaționale, garanții între care se numără și termenul rezonabil, care ar putea fi afectat prin aplicarea rigidă a repartizării aleatorii, exclusiv în sistem informatic, pentru orice tip de cerere accesorie sau incidentală ivită în cursul unui litigiu.

26. Considerentele citate se referă la interpretarea și aplicarea legii realizate de o instanță de judecată, iar nu, în sine, la constituționalitatea dispozițiilor legale. Curtea a apreciat însă că

sunt relevante în cauză, deoarece raționamentul logico-juridic pe care îl enunță este deopotrivă aplicabil în evaluarea constituționalității dispozițiilor criticate în fața Curții Constituționale, câtă vreme exprimă justul echilibru pe care legiuitorul, în aplicarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 126 — *Instanțele judecătorești*, trebuie să îl asigure în privința respectării tuturor principiilor care guvernează activitatea instanțelor judecătorești. Astfel, niciunul dintre aceste principii nu trebuie interpretat și aplicat rigid, *ad absurdum*, întrucât ar fi în detrimentul respectării celorlalte principii incidente și al înfăptuirii justiției în ansamblu.

27. În concret, repartizarea aleatorie în sistem informatizat a tuturor incidentelor ivite în cursul soluționării proceselor pe rolul instanțelor judecătorești ar conduce la prelungirea nejustificată sau chiar blocarea activității de judecată. Tocmai de aceea, o anumită flexibilitate este de dorit, câtă vreme nu afectează principiile de înfăptuire a justiției în substanța lor — în speță, câtă vreme nu este pusă în discuție repartizarea aleatorie a litigiilor „de fond”. Or, din acest punct de vedere, Curtea a observat că, potrivit art. 110 alin. (2) din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, „Dacă în urma soluționării incidentelor procedurale prevăzute la alin. (1) [n.a. referitoare la incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea tuturor membrilor completului de judecată] se constată că, din motive prevăzute de lege, completul căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza nu este în măsură să judece, dosarul se repartizează aleatoriu. Dacă mai există un singur complet care judecă în acea materie, cauza se repartizează acestuia”.

28. În concluzie, Curtea a constatat că lipsa mențiunii exprese a obligației de repartizare aleatorie a soluționării cererilor de abținere sau de recuzare nu determină neconstituționalitatea dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală în raport cu prevederile din Constituție invocate. Redactarea dată de legiuitor permite o abordare flexibilă în privința stabilirii completului de judecată competent să soluționeze aceste cereri, asigurând, totodată, exigențele de imparțialitate a instanței de judecată, prin stabilirea expresă a regulii în sensul că întotdeauna acest complet trebuie să fie „altul” decât cel din care face parte judecătorul recuzat. În măsura în care, prin acte de aplicare a legii, precum Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, invocat anterior, s-ar încălca dispozițiile legale referitoare la principiile ce guvernează activitatea de judecată, partea interesată le poate contesta la instanțele judecătorești competente.

29. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția Deciziei nr. 163 din 9 martie 2021, precitată, își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Curtea reține că problema de drept a competenței colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și ale judecătorilor de a stabili modalitatea de desemnare a membrilor completelor de judecată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, Curtea pronunțând deciziile nr. 71 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 25 mai 2021, și nr. 470 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.164 din 8 decembrie 2021.

31. Referitor la competența colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor, ale tribunalelor specializate și ale judecătorilor de a stabili modalitatea de desemnare a membrilor completelor de judecată, Curtea a reținut, la paragraful 33 al Deciziei nr. 71 din 9 februarie 2021, că ceea ce

se critică este însăși ideea de investire *ex lege* a acestora cu competența de a stabili compunerea completelor, ceea ce înseamnă că pot opta pentru o anumită modalitate concretă de desemnare a membrilor completelor, tocmai pentru că legea nu reglementează dacă aceasta se face aleatoriu sau prin nominalizare. Or, legiuitorul are opțiunea să stabilească el însuși organul competent să aprobe/să valideze compunerea completelor de judecată sau, din contră, să lase acest aspect în sfera actelor administrative normative. Investirea/Desemnarea colegiilor de conducere *ex lege* cu competența de a stabili ele însele compunerea completelor de judecată nu pune nicio problemă de constituționalitate. Curtea nu are competența să cenzureze opțiunea legiuitorului de a stabili la nivelul curților de apel, al tribunalelor sau al judecătoriilor organul competent să aprobe/să valideze compunerea completelor de judecată, iar la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție să lase stabilirea organului competent în sarcina colegiului de conducere.

32. Referitor la modul concret de desemnare a membrilor completului, Curtea a reținut că sunt aplicabile *mutatis mutandis* paragrafele 48 și 51 din Decizia nr. 27 din 22 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 28 februarie 2020. Astfel, ori de câte ori o lege nu reglementează o anumită procedură de aducere la îndeplinire a unei măsuri/finalități prevăzute prin lege, revine actului administrativ normativ să o reglementeze, fără ca un asemenea procedeu să poată fi echivalat cu o adăugare la lege. În situația în care autoritatea administrativă emitentă a stabilit o anumită modalitate de desemnare a membrilor unor complete cu privire la care legea nu dispune nimic, caz în care se încadrează și situația litigioasă analizată, Curtea a constatat că aceasta are o marjă de apreciere ce nu poate fi contestată din perspectiva relației dintre un act de reglementare primar și unul secundar.

33. La paragraful 35 al Deciziei nr. 71 din 9 februarie 2021, Curtea a mai reținut că nu există nicio prevedere constituțională sau vreo exigență rezultată din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care să impună ca modul de desemnare a membrilor completelor să fie realizat în mod direct prin lege. În lipsa unei prevederi legale exprese, rezultă că legiuitorul a acceptat ca un act de reglementare secundară să realizeze acest lucru, ca act de executare a legii. O asemenea modalitate de legiferare nu echivalează cu conferirea de competențe legislative unei autorități administrative, astfel că textul criticat nu contravine art. 61 și art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Natu în Dosarul nr. 20.705/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, de Ovidiu Mazilu în Dosarul nr. 4.416/110/2016 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, respectiv de Alexandru Roșu în Dosarul nr. 52/46/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 68 alin. (2) din Codul de procedură penală și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală, Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează **MARIAN ENACHE**

34. Curtea a reținut, totodată, la paragraful 36 al Deciziei nr. 71 din 9 februarie 2021, că și în privința curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătoriilor este aplicabil *mutatis mutandis* paragraful 57 din Decizia nr. 27 din 22 ianuarie 2020, astfel că, dacă legea nu prevede în mod expres ca desemnarea membrilor completelor să se facă prin tragere la sorți sau prin nominalizare expresă, iar actul administrativ cu caracter normativ a reglementat, în lipsa unei dispoziții legale restrictive, una dintre aceste două modalități, înseamnă că această compunere a completului, sub aspectul desemnării membrilor săi, a fost realizată în baza și în temeiul legii, cu alte cuvinte, prin lege. Pentru argumentele de mai sus, Curtea nu a reținut nici încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție, în componenta sa referitoare la stabilirea prin lege a instanței judecătorești.

35. Curtea a reținut, totodată, că Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești este un act de reglementare secundară, act de executare a legii. Însă nu se poate susține că dispozițiile criticate conferă unei autorități administrative — Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, care aprobă acest regulament — o competență de legiferare cu privire la compunerea completelor, deoarece nu există nicio prevedere constituțională sau vreo exigență rezultată din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care să impună ca modul de desemnare a membrilor completelor să fie realizat în mod direct prin lege.

36. Cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești, Curtea a constatat că aceasta nu este întemeiată, deoarece normele de lege criticate vizează reguli privind compunerea completelor de judecată, fără a afecta principiul înfăptuirii justiției în numele legii și cel potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege.

37. Curtea constată că cele statuate în jurisprudența anterior citată se aplică *mutatis mutandis* și cu privire la problema de drept a competenței colegiului de conducere al instanței de a stabili componența secțiilor și completelor specializate, în raport cu volumul de activitate și având în vedere specializarea judecătorului.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 216

din 7 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, excepție ridicată de Cristian Adrian Secu în Dosarul nr. 2.516/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.309D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 februarie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 10 martie 2022. La acea dată, Curtea a dispus, în temeiul art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru 22 martie 2022, dată la care, pentru aceleași motive, a amânat pronunțarea pentru 7 aprilie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 1.075 din 1 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.516/2/2021, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristian Adrian Secu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ cu caracter normativ emis de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, formulată în temeiul art. 15 alin. (4)—(21) din Legea nr. 136/2020.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia formulează exclusiv critici de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 136/2020. Potrivit primei critici, întrucât nu a fost solicitat avizul obligatoriu al Consiliului Economic și Social în procesul de elaborare a Legii nr. 136/2020, se încalcă art. 1 alin. (1) și (3), coroborat cu art. 141 din Constituție, dispozițiile legale ce stabilesc rolul Consiliului Economic și Social în emiterea avizelor fiind cele ale art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. g) și h) din Legea nr. 248/2013. Din analiza titlului și a conținutului său rezultă că Legea nr. 136/2020 implementează măsuri în domeniul sănătății publice care, în principiu, vizează stoparea prevenirii și combaterii infecțiilor în epidemii/pandemii, inclusiv prin restrângerea unor drepturi și libertăți fundamentale. Aceste măsuri pot fi: izolare, carantinare zonală, carantinare individuală și detașarea personalului.

5. Autorul excepției menționează prevederile art. 7 din Legea nr. 248/2013 cu referire la procedura de emitere a avizului Consiliului Economic și Social. Dar, arată acesta, din

consultarea modului de derulare a procesului de adoptare a Legii nr. 136/2020 rezultă că nu a fost solicitat avizul Consiliului Economic și Social. În plus, deși în expunerea de motive a Guvernului, care a inițiat Legea nr. 136/2020, este menționat și Consiliul Economic și Social ca posibil emitent de aviz, nu este indicat în mod expres decât avizul favorabil al Consiliului Legislativ.

6. Autorul consideră că în aplicarea art. 141 din Constituție privind rolul Consiliului Economic și Social a fost adoptat art. 31 alin. (3) privind obligativitatea prezentării avizelor în etapa motivării proiectelor de acte normative din Legea nr. 24/2000. El apreciază că derularea procesului legislativ nu poate fi obstrucționată de eventuala lipsă a avizului solicitat; în schimb, este obligatorie solicitarea acestuia autorității avizatoare.

7. În susținerea motivării excepției, autorul menționează jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia prin nesolicitarea avizului Consiliului Economic și Social, aviz de natură legală, a fost încălcat art. 1 alin. (5) raportat la art. 141 din Constituție, fiind reținută, totodată, și încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție (Decizia nr. 139 din 13 martie 2019). De asemenea, autorul excepției menționează că, prin Decizia nr. 139 din 2019, Curtea a reținut și încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție privind statul de drept.

8. Prin cea de-a doua critică de neconstituționalitate, autorul excepției apreciază că, întrucât nu a fost solicitat Consiliului Superior al Magistraturii avizul obligatoriu cu privire la actul normativ ce avea să devină Legea nr. 136/2020, s-a încălcat art. 1 alin. (3) și (5), coroborat cu art. 133 alin. (1) din Constituție. Astfel, primul element al argumentării autorului constă în referirea la Decizia Curții Constituționale nr. 3 din 15 ianuarie 2014, prin care Curtea a statuat că proiectele de legi care implică un aviz al Consiliului sunt cele precum actele normative privind statutul judecătorilor și procurorilor (care cuprind dispoziții referitoare la drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor, incompatibilități și interdicții, numirea, promovarea, suspendarea și încetarea funcției de judecător sau procuror, delegarea, detașarea și transferul judecătorilor și procurorilor, răspunderea acestora etc.), reglementat în prezent prin Legea nr. 303/2004, organizarea judiciară (instanțele judecătorești — organizare/competențe/conducere, Ministerul Public — organizare/competențe/conducere, organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii, compartimentele auxiliare de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor, bugetele instanțelor și parchetelor etc.), reglementată în prezent prin Legea nr. 304/2004, sau organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, cu sediul materiei în Legea nr. 317/2004.

9. Al doilea element al criticii raportate la lipsa avizului Consiliului Superior al Magistraturii constă în aprecierea autorului că prevederile art. 15—17 din Legea nr. 136/2020 se referă la autoritatea judecătorească, respectiv la competența instanțelor, modul de alcătuire a completelor de judecată și audierea reclamantului prin videoconferință. Prin urmare, conchide autorul, ar fi trebuit să fie solicitat avizul Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la Legea nr. 136/2020, consecința nesolicitării fiind încălcarea art. 1 alin. (3) și (5), coroborat cu art. 133 alin. (1) din Constituție.

10. Concluzia finală a autorului excepției de neconstituționalitate este aceea că Legea nr. 136/2020 este neconstituțională în ansamblul său.

11. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că eventuala nesolicitare a avizului Consiliului Economic și Social, în contextul procedurii de adoptare a Legii nr. 136/2020, pare, într-adevăr, a încălca

art. 141 din Constituție, interpretat în coroborare cu art. 2 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social.

12. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile orale, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 28 septembrie 2020.

16. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) care consacră România ca stat de drept, ale art. 1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției și a legilor, ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social și ale art. 133 alin. (1) referitor la rolul de garant al Consiliului Superior al Magistraturii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Legea nr. 136/2020 a fost adoptată la inițiativa Guvernului, în temeiul art. 74 alin. (1) din Constituție. În expunerea de motive a proiectului de lege care avea să devină Legea nr. 136/2020, la toate punctele secțiunii a 3-a, intitulată *Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ*, se menționează că „proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect”. Ca atare, Guvernul și-a asumat în mod neechivoc că Legea nr. 136/2020 nu are impact socioeconomic. De altfel, la aceeași concluzie a ajuns Curtea Constituțională și cu ocazia examinării criticii având ca obiect lipsa solicitării avizului Consiliului Economic și Social în procesul de elaborare a Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Adrian Secu în Dosarul nr. 2.516/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2022.

PREȘEDINTE

pentru prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,
semnează **MARIAN ENACHE**

(a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 22 iulie 2021, paragraful 36). Această comparație este relevantă având în vedere, pe de o parte, că atât Legea nr. 55/2020, cât și Legea nr. 136/2020 au fost inițiate de către Guvern și, pe de altă parte, că arile de reglementare ale celor două legi se suprapun, parțial cel puțin. Astfel, examinând titlul celor două acte normative, respectiv „instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic” (Legea nr. 136/2020) și „unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19” (Legea nr. 55/2020), se observă că Legea nr. 136/2020 cuprinde o reglementare mai generală, aplicabilă nu doar în cazul riscurilor generate de virusul SARS-CoV-2.

18. Concluzia că Guvernul și-a asumat în mod neechivoc că Legea nr. 136/2020 nu are impact socioeconomic rezultă și din expunerea de motive a legii. Ca atare, constatarea Curții din Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, și anume aceea că, având în vedere că Guvernul și-a asumat că Legea nr. 55/2020 nu are impact socioeconomic, procedura de adoptare a acesteia nu s-a realizat cu încălcarea art. 141 din Constituție referitor la rolul Consiliului Economic și Social, este valabilă *mutatis mutandis* și cu privire la Legea nr. 136/2020. Prin urmare, Curtea va respinge critica de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la lipsa solicitării avizului Consiliului Economic și Social în procesul de elaborare a Legii nr. 136/2020.

19. Constatarea că Parlamentul nu a încălcat art. 141 din Constituție în procesul de elaborare a Legii nr. 55/2020 și, respectiv, a Legii nr. 136/2020 este în consonanță cu jurisprudența Curții Constituționale, care consacră obligativitatea solicitării avizului Consiliului Economic și Social în procesul de elaborare a reglementărilor primare, deopotrivă legi și ordonanțe ale Guvernului (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 681 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 11 martie 2019, paragrafele 243—252; Decizia nr. 29 din 29 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 19 februarie 2020, paragrafele 48—54; Decizia nr. 239 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 23 iulie 2020, paragrafele 96—108, sau Decizia nr. 722 din 7 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 13 noiembrie 2020, paragrafele 67—85). Aceasta pentru că, referitor la obligativitatea solicitării avizului Consiliului Economic și Social, spre deosebire de obligativitatea solicitării avizului Consiliului Legislativ, inițiatorul, în circumstanțe bine determinate, cum sunt și cele în care au fost inițiate și adoptate Legea nr. 55/2020 și Legea nr. 136/2020, poate să rețină o anumită marjă de apreciere.

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind reglementarea unor măsuri de implementare a sistemului de garanție-returnare pentru ambalaje nereutilizabile

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IX. 2 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor poate înființa, în condițiile legii, societăți pe acțiuni, cu participarea statului la capitalul social, ca acționar unic, și poate participa la capitalul social al unor societăți existente sau nou-înființate la care exercită, în numele statului, calitatea de acționar în aplicarea art. 18 alin. (1) și (2) și a art. 19 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021 privind stabilirea sistemului de garanție-returnare pentru ambalaje primare nereutilizabile, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, veniturile proprii ale Administrației Fondului pentru Mediu se utilizează și pentru aplicarea art. 1.

Art. 3. — Drepturile și obligațiile statului rezultând din calitatea de acționar la societatea înființată potrivit art. 1 vor fi exercitate de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 4. — Finanțarea și costurile necesare participării la înființarea unor societăți, participarea la capitalul social al unor societăți existente sau nou-înființate ori majorarea capitalului social al societăților la care Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor exercită, în numele statului, calitatea de acționar se asigură din bugetul Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Robert-Eugen Szép,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021
pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează
condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale,
în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 28 iunie 2021, cu modificările și completările ulterioare, după capitolul XIV se introduce un nou capitol, capitolul XV, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL XV

Dispoziții pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 229 alin. (5) și ale art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 221. — (1) Pentru pacienții internați în regim de spitalizare continuă, pentru care se acordă servicii medicale spitalicești în unitățile sanitare publice, cuantumul alocației de hrană nu este inclus în plata acestor servicii.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile inclusiv pentru serviciile medicale de recuperare medicală, medicină fizică și de reabilitare acordate în regim de spitalizare continuă în unități sanitare publice, respectiv sanatorii/secții sanatoriale din spitale pentru adulți și copii, inclusiv cele balneare, și în preventorii, a căror plată se face prin tarif pe zi de spitalizare.

Art. 222. — (1) Casele de asigurări de sănătate încheie un act adițional cu unitățile sanitare publice, aflate în relație contractuală cu acestea pentru furnizarea de servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă, care are ca obiect decontarea unei sume lunare corespunzătoare alocației de hrană acordate potrivit prevederilor art. 229 alin. (5) și ale art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cuantumul stabilit prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Modelul de act adițional, obligațiile părților contractante, documentele justificative în baza cărora se decontează suma corespunzătoare alocației de hrană sunt reglementate prin ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(3) Suma lunară corespunzătoare alocației de hrană ce urmează să fie decontată de către casele de asigurări de sănătate este aferentă cazurilor internate în regim de spitalizare continuă în unitățile sanitare publice, pentru care serviciile medicale spitalicești sunt decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate; suma lunară corespunzătoare alocației de hrană ce urmează să fie decontată se stabilește prin

raportare la numărul de zile de spitalizare aferente cazurilor internate în regim de spitalizare continuă.

(4) Actul adițional prevăzut la alin. (1) este valabil de la data încheierii până la data de 31 decembrie 2022.

(5) Durata actului adițional prevăzut la alin. (1) se poate prelungi pe toată durata derulării contractului încheiat de unitățile sanitare publice cu casele de asigurări de sănătate pentru furnizarea de servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă, prin încheierea unui act adițional semnat de ambele părți.”

Art. II. — Prevederile prezentei hotărâri sunt aplicabile pentru serviciile medicale acordate în regim de spitalizare continuă în unitățile sanitare publice începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 133/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a căror raportare în vederea decontării se face începând cu luna iulie 2022.

Art. III. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor emite ordinul prevăzut la art. 222 alin. (2) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta hotărâre.

Art. IV. — Suma corespunzătoare cuantumului alocației de hrană care, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 133/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, nu mai este suportată de unitatea sanitară publică din tarifele pentru plata serviciilor medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă prevăzute în Normele metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează de către unitatea sanitară publică pentru asigurarea altor elemente de cheltuieli din titlul II bunuri și servicii, clasificare bugetară 20.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

București, 13 iulie 2022.

Nr. 897.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea plafonului maxim pentru cheltuielile de cazare
aferente imobilelor cu destinația de locuință de serviciu și imobilelor cu destinația de locuință,
propuse în vederea vânzării, din fondul locativ administrat de Regia Autonomă
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, precum și pentru actualizarea plafonului maxim
al cheltuielilor de cazare pentru închirierea locuințelor în condițiile pieței imobiliare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 14² alin. (2), art. 14⁶ alin. (5) și art. 14⁹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Miniștrii, inclusiv persoanele care ocupă funcții asimilate celei de ministru, precum și miniștrii delegați, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuințe în municipiul București, beneficiază, pe durata mandatului, în limita unui plafon maxim de 82.500 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință de serviciu din fondul locativ aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prevăzut în anexa nr. 11 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretarii de stat și persoanele care ocupă funcții asimilate celei de secretar de stat, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuințe în municipiul București, beneficiază, pe o perioadă de 3 luni de la data numirii în funcție, în limita unui plafon maxim, aferent acestei perioade, de 21.000 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință de serviciu din fondul locativ aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prevăzut în anexa nr. 11 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Persoanele prevăzute la art. 14⁸ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București, beneficiază, pe durata mandatului sau a raportului de serviciu, după caz, în limita unui plafon maxim de 82.500 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință, aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și propuse în vederea vânzării.

Art. 3. — Persoanele prevăzute la art. 14⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și înalții funcționari publici beneficiază, pe durata mandatului sau a raportului de serviciu, în limita unui plafon maxim de 60.000 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru spațiul deținut pe baza contractului de închiriere avizat și înregistrat în condițiile legii.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 253/2022 privind stabilirea plafonului maxim pentru cheltuielile de cazare aferente imobilelor cu destinația de locuință de serviciu și imobilelor cu destinația de locuință, propuse în vederea vânzării, din fondul locativ administrat de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru anul 2022, precum și pentru stabilirea plafonului maxim al cheltuielilor de cazare pentru închirierea locuințelor în condițiile pieței imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 24 februarie 2022.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 13 iulie 2022.
Nr. 900.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

